

Editorial

Revista
de
Girona

Cent anys després de Verdaguer

El proper dia 10 de juny comença l'any commemoratiu de la mort de Jacint Verdaguer, ocorreguda el 10 de juny de 1902. És una ocasió immillorable per revifar el caliu massa ofegat del seu record i per tornar a fer palès allò que mossèn Cinto ha significat per al nostre país. Josep Pla ho va dir amb quatre mots ben clars: «Verdaguer va agafar amb les mans una llengua conservada maquinalment pels pagesos, com qui agafa un fang informe, i va convertir-la en mitjà d'expressió». Gaziol, més solemne, va venir a dir el mateix quan va qualificar Verdaguer de «geni plasmador del català ressuscitat». I Narcís Comadira, ara mateix, ha reblat el clau amb paraules semblants: «Ell va recollir, ordenar, sacsejar, netejar, trempar amb una força inusitada aquella llengua que havia perdut la confiança en la seva pròpia virtut. Sense ell, ni Carner, ni Foix, ni Sagarra ni Pla existirien! Tot li devem a ell, els que encara maldem per enfilars amb propietat quatre paraules en llengua catalana».

És hora, doncs, de celebrar Verdaguer, pel que va ser i pel que encara representa. A les terres gironines, tan lligades a alguns episodis de la seva vida i a algunes pàgines de la seva obra, es preparen molts actes i s'anuncien múltiples iniciatives: jornades d'estudis, conferències, exposicions, audiovisuals, recitals, concerts, aplecs populars... I, tal com diu el manifest de la comissió organitzadora, s'intenta que la commemoració no es limiti a mirar nostàlgicament el passat, sinó que esdevingui «un esguard cap al futur des del nostre avui» i una presa de consciència del paper que ha de jugar Catalunya, amb la seva llengua, en un món dominat per la centralització i la globalització.

Des d'aquestes pàgines, hereves de la *Revista* que en el seu dia es va fer ressò del pas de Verdaguer per Girona, saludem l'inici del centenari i ens adherim a les seves celebracions. Com va advertir Josep Pla, «tot el que es pugui dir de Verdaguer és poc, al costat del que es mereix». Amb aquesta convicció, preparem un dossier monogràfic que, com a cloenda del centenari, pugui repassar els actes que es facin a casa nostra i fer noves aproximacions als vincles gironins de qui, malgrat els anys i els oblits, continua essent el poeta nacional de Catalunya.



Premis "Ciutadania": L'Ajuntament de Girona, en la sessió de Ple del dia 9 d'abril, va prendre l'acord d'atorgar la distinció "Ciutadania" al director de la *Revista de Girona*, el periodista Narcís-Jordi Aragó i Masó, i al degà dels seus consellers de Redacció, l'historiador Enric Mirambell i Belloc. El premi, consistent en un facsímil personalitzat del *Breviari de Ciutadania*, de Carles Rahola, és una distinció municipal destinada a reconèixer l'actitud i l'activitat de les persones que han mantingut al llarg de la seva vida un compromís cívic amb Girona. I com que una part destacada i notòria d'aquest compromís s'ha materialitzat a través de la seva tasca en aquestes pàgines, la *Revista* se sent també honorada per la part que li toca en la trajectòria cívica dels dos guardonats.